

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

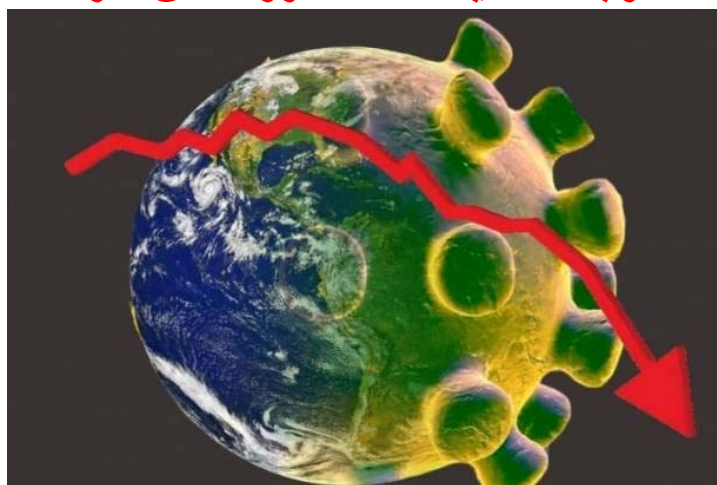
Political

سیاسی

نعیم سلیمی / کابل افغانستان
۰۵ اپریل ۲۰۲۰

از جهنم قرنطینه زحمتکشان تا تفرجگاه مدینه فاضله ثروتمندان قدرت:

ما در عصر همگانی شدن ویروس کرونا زندگی می کنیم ، برای ما گفته می شود که این ویروس میان ثروتمندان و بینوایان تبعیض قابل نمی شود و گویا ما همه شاه و گدا جهت مبارزه با این مصیبت در یک کشتی قرار داریم ، ولی حقیقت موضوع گواهی از یک سناریوی متفاوتی را در دسترس ما قرار می دهد و آن این که متأسفانه نخبگان ممتاز و طبقات حاکم جامعه دارای موقف برتر و بالاتر بالنسبه مصون در جامعه ، توقع دارند تا کارگران و زحمتکشان برای دوران مفاد و سرمایه که در جیب آنها می ریزد، خطر مبتلا شدن به ویروس را حمل کنند .

ما درین اواخر از خبر مبتلا شدن بوریس جانسن، صدر اعظم انگلستان، پرنس چارلز و ارث تاج و تخت بریتانیای کبیر و سینماگر انگلیس موسوم ادريس ایلبه Idris Elba و دیگران در صدر ممتاز مدینه فاضله دموکراسی سرمایه داری

جهانی ، اطلاع حاصل نمودیم که در ظاهر امر چنین معلوم می شود که تعداد ثروتمندانی که به ویروس کرونا مبتلا شده اند با گذشت هر روز طولانی تر می گردد، اما جایی برای تشویش درین زمینه وجود ندارد، زیرا با رفتن به قرنطین و انزوای خودی (تفرجگاه ها) ، از آنها به بهترین صورت مراقبت می گردد و در پهلوی آن عوارض بیماری به ندرت در آنها مشاهده می گردد، به عکس در آنطرف انجمن محافل کارفرمایان کاپیتالیستی ما شاهد قصه ها و داستان های درگذشت زحمتکشان انگلیس و امریکائی نیز می باشیم که از هیچ گونه نام و نشانی در سطح وسایل اطلاعات جمعی برخوردار نمی باشند.

به گونه مثال Kayla Williams سی و شش ساله که مادر سه طفل می باشد یکی از آنهاست که کارگر صفا کار آشغال ها بود که شنبه گذشته جان به جانان سپرد، او همه علایم مصاب بودن به ویروس را داشت، بنابر اظهارات عمله خدمات صحتی که او را یک روز قبل دیده بودند، نامبرده از اولویت توجه برخوردار نبود و به همین لحاظ او را مورد آزمایش قرار نداده و معالجه ننمودند که چگونگی جزئیات غم انگیز قصه وی از زبان شوهرش درین اواخر در روزنامه گاردین بازتاب یافته است .

مثال دیگر چنین موردی را می توان در Land caster , California ایالات متحده امریکا جست و جو نمود که در آنجا برای جوان ۱۷ ساله اجازه ورود به شفاخانه داده نشد، او مانند مادر سی و شش ساله انگلیس از تمام علایم مصاب بودن برخوردار بود، ولی متأسفانه که دارای انشورنس و بیمه صحتی نبود، زیرا در امریکا میلیون ها انسان از دسترسی به حفظ الصحة محروم اند که در یک فرصت بعدی جان به حق سپرد .

در بالا به تفرجگاه های کاپیتالیستی اشاره شد، یکی ازین تفرجگاه های تقریبی معتبر متعلق به ریچارد برانسون بلیونر انگلیس تبار در جزایر کارابین می باشد . نامبرده در آنجا در یک جزیره خصوصی منزوی و منحصر به فرد خودش نه تنها در یک فاصله یک و یا دو متری ، بلکه فرسخ ها دور در یک فضای امن جدا از طبقه کارگر و قرنطینه در یک معیشت گاه به سر می برد، وی بنیانگذار کمپنی Virgin Group در بخش آماده سازی خدمات خصوصی انجمن صحتی که از جانب وجوه مالی همگانی (عامه) تمویل می گردد و در خصوصی سازی دارائی ها و املاک عامه شهرت بسزائی دارد ، نیز می باشد ؛ حسب تازه ترین اطلاعات مجله "در دفاع از مارکسیسم" ریچارد برانسون از کارگران و کارمندانش تقاضا به عمل آورد تا به خاطر شیوع ویروس کرونا مرخصی بدون معاش اخذ نمایند و از حکومت خواست تا شرکت خطوط هوائی وی را با اعطای قرضه های حمایتی (Bailout) با مفاد بسیار ناچیز و اندک، حمایت نماید. مطلب جالب توجه درمورد هزاران تن از باشندگان فوق العاده ثروتمند نیویورک در رابطه با فرار از قرنطینه کرونا این است که آنها با شتاب و هیجان زایدالوصفی به ویلا های تفریحی در East Hampton فرار می نمایند تا مواد غذایی و خریداری های لوازم مورد ضرورت برای آنها توسط هلیکوپتر ها انتقال و دلیوری گردد .

و اما در کشور ها و ملت های فقیر تحت ستم و از آن جمله افغانستان، وضعیت مواجه بودن انسانها در کل و به خصوص جمعیت زحمتکشان شهری و دهاتی در برابر مقابله با ویروس کرونا، بدتر از آنچه در مورد انگلستان و امریکا گفته آمد می باشد؛ برای دهه ها و سالیان متمادی امپریالیسم غرب ثروت ها و منابع کشور های نادار را به یغما برده اند ؛ یو غ استعمار و امپریالیسم، کشور های افریقائی ، آسیائی و امریکای لاتین را در یک کسالت عقب ماندگی و محتاج نگهداشته است که انسان ها در آنجا به حفظ الصحة و زیربنا های اقتصادی دسترسی ندارند.

به ادامه اطلاعات قابل دسترس باز هم از همان مجله که در فوق از آن تذکار به عمل آمد در کشور هندوستان برای ۱۷۰۰ نفر یک داکتر در دسترس بوده، در حالی که این کشور ۲۱ درصد بار مسئولیت امراض جهانی را به شانه حمل می کند ، هزینه مخارج برای حفظ الصحة 1.28 درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می دهد ، در عین حال مخارج

نظامی دفاعی یازده (11) درصد تولید ناخالص داخلی را در بر می گیرد؛ برای ثروتمندان هیچ گونه مشکلی در زمینه وجود ندارد، زیرا آنها از بیمه های صحتی خصوصی برخوردار بوده و می توانند خویش را در باغ ها و قصر های دارای دیوار های بلند و ویلا ها، پنهان نمایند، یعنی که به قول معروف «لم دهند».

برای بینوایان جهان و از آن جمله هندوستان و افغانستان چیزی به نام انزوای خودی و یا قرنطینه وجود خارجی ندارد، زیرا بنابر را پور های ملل متحد 1.8 بلیون انسان در سیاره ما در یک سر پناه غیر مناسب به سر می برند و یا این که بی خانمان می باشند. در حدود ۴۰ درصد جمعیت جهان از آب آشامیدنی و داشتن صابون در خانه محروم اند، بناء شست و شوی منظم و دوامدار دستها برای جلوگیری از امراض، اصلا میسر و ممکن نیست، بسیاری انسانها با جمعیت انبوه دیگری یکجا زندگی می نمایند (البته این موضوع شامل حال توده های بزرگ جمعیت کشور ما نیز می گردد که در زیر خط فقر به سر می برند).

من درین جستار اندک و کمینه سعی می نمایم تا زندگی درد آلود و غم انگیز یک خانم فقیر و نا دار را از کشور هند به گونه یک مثال از صدها هزار مثال دیگر برای خواننده گرامی ترسیم نمایم که در نشریه Vice بازتاب یافته است؛ این زن را که ۵۰ سال دارد و او را با تمامی علایم مبتلا بودن به ویروس کرونا نزد داکتر می آوردند، جالب است که نامبرده بدون انجام آزمایش بالایش، از جانب داکتر توصیه می گردد تا خود را در انزوا قرار دهد. دختر این زن گفت که «داکتر، چیزی را که شما بیان می کنید، عملی نیست. خانه ما یک کلبه کوچک است و تمامی هر چهار نفر ما در عین خانه زندگی می کنیم. ما فقط به اندازه ای جای داریم که تنها پای خود را دراز کنیم و بخوابیم، نگهداشت یک متر فاصله غیر ممکن است. سه نفر ما خانم می باشند و برای ما خانم ها خوابیدن در بیرون از خانه امن نیست. همچنان خطر مار ها و کژدم ها در بیرون ما را تهدید می نماید.»؛ بنا بر یافته های نشریه فوق الذکر داکتر ها سعی نمودند تا خانم نامبرده را متقاعد نمایند تا حد اقل در خانه بماند، مگر دختر این خانم گفت که «بارانی باشد و یا آفتابی، در صورت مریضی و یا صحت، او باید برای چراندن بز ها به بیرون برود.»

زمانی که من مصروف نوشتن این مقال بودم، آهنگ جدید کرونائی فرهاد دریا که بتازگی ها از رادیو و تلویزیون افغانستان نشر گردیده بود توجهم را جلب نمود:

این غم گذشتنی ست، ماتم گذشتنی ست با خنده ها دوباره هوا خوب می شود

ای دوست حال کوچه ما خوب می شود در خانه بمانیم، صمیمانه بمانیم

خانه جای ماست، کرونا در بیرون هاست

حال نمی دانم که مردم بینوا، فقیر و زحمتکشان شهری و روستا نشینان وطن توصیه های غیر عملی روشنفکر مآبانۀ تخیلی خرده بورژوازی "فرهاد دریا"، یا آن داکتر هندی را بشنوند و یا این که هر دو را به فضلۀ بیندازند و با فراخوان یاهو، یا من هو یکجا با آن دختر روستا نشین هندی و سایر زحمتکشان شهری و روستائی تهیدست افغانستان، سکوت مرگبار سیاسی کرونائی را در هم بشکنند!

پایان

شما درینمورد چگونه می اندیشید؟

برای مرور و مطالعه بیشتر موضوعات مرتبط در زمینه، مقالات آتی را در صفحه دنبال نمایید:

۱- درد بی درمان سرمایه داری، نعیم سلیمی / 13 فیبروری 2018 /

۲- شیوع کرونا، یک فاجعه دیگر صحتی در جهان سرمایه داری / 4 فیبروری 2020 /